

ПРИМЕРИ ПРЕВЕНТИВНИХ АКТИВНОСТИ ЗА ЗАШТИТУ ДЕЦЕ
ОД ДИСКРИМИНАЦИЈЕ, НАСИЉА, ЗЛОСТАВЉАЊА И ЗАНЕМАРИВАЊА
У ТОКУ РАЗВИЈАЊА ПРОЈЕКТА

АКТИВНОСТИ У СРЕДЊОЈ ВАСПИТНОЈ ГРУПИ ВАСПИТАЧА ТАТЈАНЕ БАЊАЦ И
СВЕТЛАНЕ ЈОКИЋ

ВРТИЋ: ЧИКА ЈОВА, СРЕМСКА КАМЕНИЦА

Након распуста, наша омиљена песма је била „Кад си срећан“ и један дан су деца након покретних игара уз ову песму спонтано почела да причају о ситуацијама и стварима које им се дешавају, а које их чине срећним. У разговор смо се укључиле и ми и ускоро смо га прошириле и на ситуације које нас чине тужним. Након тога у собу смо унели провокацију у виду велике картонске кутије на коју смо исцртали смајлиће, тужиће, љутиће и тд. и исекли полукругове за лице како бисмо виделе колико је ова тема занимљива деци и да ли код њих буди зачудност и жељу за истраживањем. Деца су истог момента почела да играју са кутијом и свако дете је прилазило исеченом полукругу са изразом лица у складу са осећањима и тренутним расположењем. На питања „Зашто си изабрао/ла баш тај круг деца су почела да нам причају о својим осећањима и зашто се баш тако осећају.

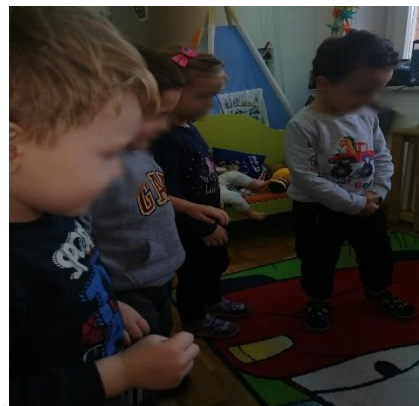
У наше активности смо укључили родитеље информисући их на различите начине чиме се бавимо.

Од момента када смо унели провокацију приметили смо да се деца све више отварају и причају о осећањима како са нама тако и између себе, те да имају потребе да се све више вербално изражавају о својим осећањима и расположењима. Како бисмо им унели што више предмета и игара везаних за ову тему на једном јутарњем састанку смо разговарали са децом о томе како да заједнички што више истражимо осећања. Шта одређене ситуације

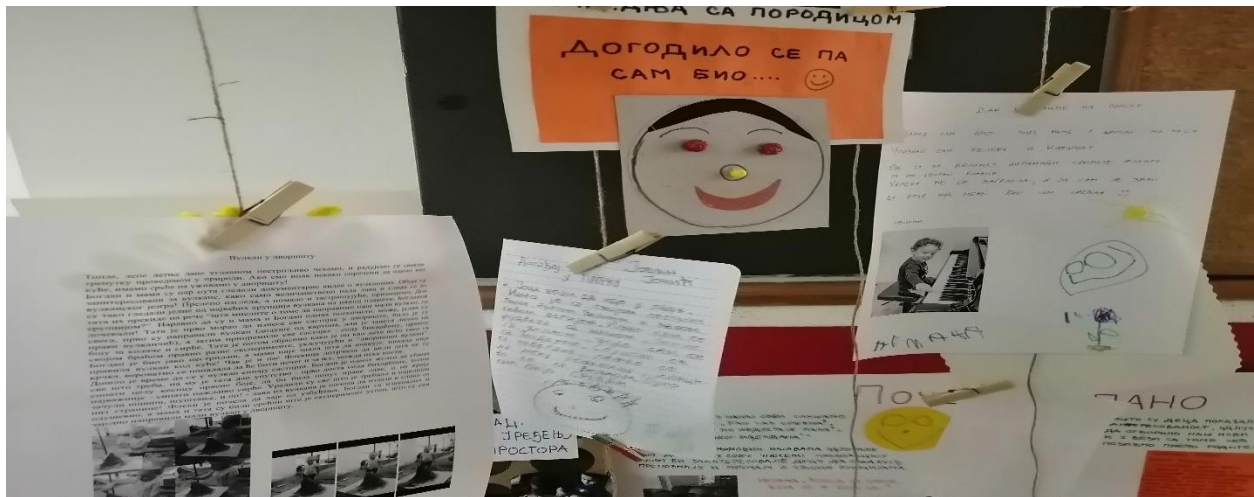
изазивају код нас, како да препознамо одређена осећања и расположења? Тако смо дошли на идеју да направимо коцку осећања. Коцка је била повод за смишљање нове игре коју смо назвали „Одглуми расположење“ (бацамо коцку и глумимо расположење које је смо добили).

Једна од омиљених активности у нашој групи су покретне игре па смо тако осмислили и игру „У кругу подршке“ (посматрамо и препознајемо међусобно осећања која онда глумимо мимиком)

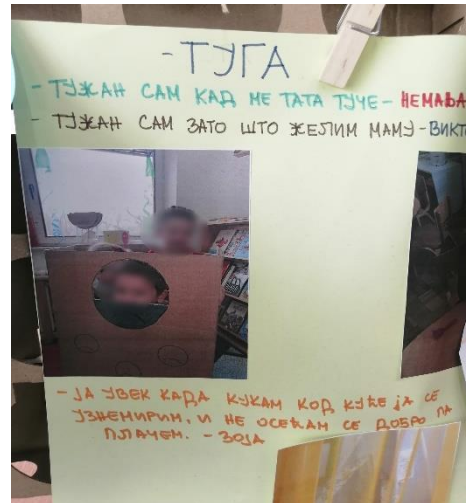
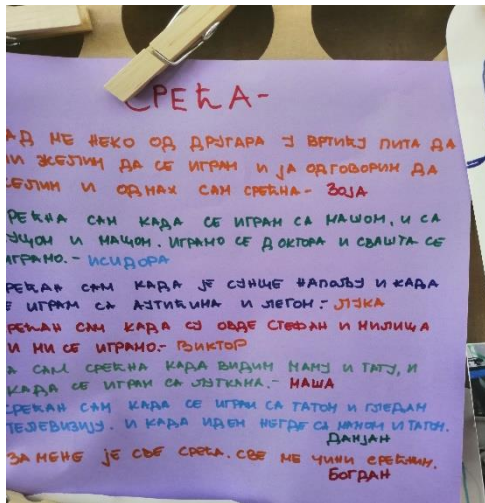

Пошто јако волимо музику и она представља свакодневне активности у нашој групи и тих дана нам је песма „Кад си срећан“ била омиљена, разговарамо на тему шта је то што нас чини срећним и ту се рађа идеја да позовемо родитеље да нам укратко опишу (у виду писма) неки породични догађај који је био посебно срећан за њих и ако могу да у писмо укључе и фотографију или цртеж. Препознајемо колико деци значи ова врста активности и учешће породице па додатно мотивишемо родитеље да се укључе у игре.

На папиру на зиду бележимо асоцијације везане за тему осећања и долазимо на идеју да направимо табелу дневних осећања где свако дете када дође у вртић поред свог имена нацрта смајлић, тужић, љутић... у зависности од расположења. То постаје један од наших дневних ритуала у којем су сва деца уживала и нису дозволили да прође ни једно јутро да се не „упишу“.

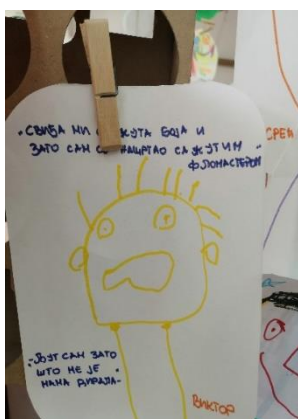
Мало по мало имали смо све више производа-играчака у соби. Направили смо картице са различитим изразима лица за различита осећања. Њих смо поставили на огледало као рефлексију. Деца су имала могућност да се играју пред огледалом глумећи изразе лица са картица гледајући се, а и да цртају те изразе на папире које смо поставили.

Донели смо паленту где су деца по њој цртала смајлиће, тужиће и тд.

Деца су цртала како се осећају током дана.

Разговарали смо на тему „Осећам се тужно, уплашено, срећно када...“

Направили смо кутије са ситуацијама и у њих убацивали картице које описују осећања, те играли игру „Уочи, препознај и убаци.“

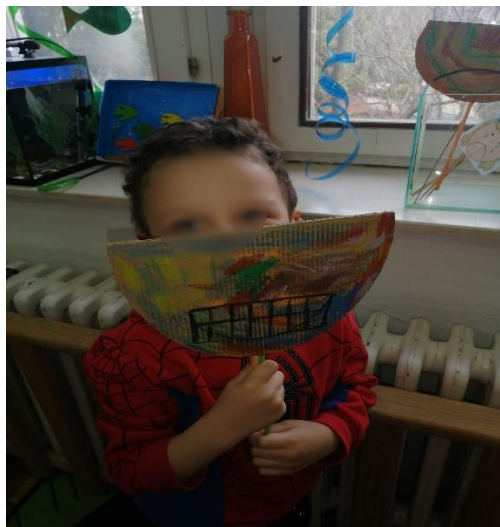
Упућујемо родитеље да послушају дечије идеје као и ми у вртићу . Сада су нам већ увелико деца доносила продукте-играчке које су са родитељима направили код куће и оне добијају посебно место у нашој соби.

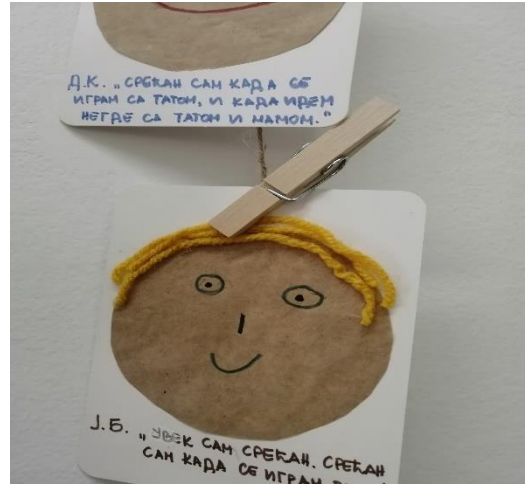
Такође, добијамо и различите дечије књиге везане за тему осећања те их свакодневно читамо, разговарамо о прочитаном, постављамо питања, саосећамо, улазимо у различите улоге. Налазимо решења за различите ситуације заједно кроз приче и глуму („Љут је, како да му помогнем да се одљути?“, „Тужан сам, како да опет будем срећан?“). Наилазимо на књигу о стидљивости и упознајемо се са новим осећањем које се трудимо да разумемо. Да бисмо заиста разумели играмо вођену игру „ситуације“.

Пошто јако волимо ликовне активности израђујемо маске од картона.

Износимо поједине паное и новостворене играчке у заједнички простор.

У просторној целини за звук и покрет постављамо мерач осећања којим бележимо осећања које одређена музика изазива у нама. Уз музику такође долазимо до идеје да направимо картице које би нам послужиле за покретну игру „Хоп, хоп скок“.

Дан породице обележавамо тако што смо претходно укључили породице да са децом направе породично стабло и тог дана сва деца доносе на папиру своје породично стабло. Сви заједно смо гледали слике, коментарисали и уживали у анализи сваког стабла. Деца су била одушевљена што причају својим другарима о члановима својих породица и често су се у току тог дана, а и наредних враћали њима.

